Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Usque recurret

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Visual Library

Ii, quibus de adminiſtris principi eligendis diligens tractatus eſt, inter cætera, bonos bonis prognatos, honeſtaque familiâ oriundos præcipuè aſſumendos inculcant. Fortes quippe fortibus creari, melioresque melioribus propagari, ſecundum naturam putant; Animi vilis in viro principe indicium eſſe, viles ſibi adhibere, inclamant.

Magnos libertos certiſſimum non magni principis argumentum eſſe, confidenter pronuntiat Plinius.

Quid ita? quia fortuna, ut inquit ille, non mutat genus, & difficile omnino inſitam homini naturam honoribus ſuperare. Erepent, imò erumpent haud dubiè etiam in mediis ſæpe ſplendoribus agnatæ aut innatæ ſordes, & identidem aliquâ parte ſeſe exeret plebeja humilitas.

Aſellum, licet exuviis leonis beſtiam hinc inde diligenter obducas, nunquam tam exactè velabis, quin alibi identidem emergent infames auriculæ. Bene ergo poëta.

DIe haer werck makẽ vande princen voor te ſchrijven, wat voor dienaers de ſelve ontrent haer behooren te gebruycken, meynen dat men niet dan goede, en vande goede ghecomen, daer toe behoort te vorderen: oordeelende dattet natuerlijck is, datter vrome van vrome herkomen; en dattet een teycken is van een laegh ende onvorſtelijck ghemoet, ſlecht en gheringh volcxken ontrent ſich te lydẽ. Ten moet geen grootmoedich prince weſen, die een hoop vry gelatẽ ſlaven groot maect (ſeyt Plinius.) En waerom dat? groote ſtaten en veranderen niemandts gheſlachte; een ingheboren aert en wert nimmermeer door eer-ampten wech ghenomen, de vilſicheydt ſal altijt hier of daer, ſelfs dickwils alſſer meeſt eer te kavelen ſal zijn, erghens uytpuylen, ende haer latẽ ſien: want ſchoon ghy een eſel met een leeuwen huyt wel ter keure om end' om pooght te bedecken, hoe behendelijck ghy dat oock ſult meynen te doen, ſoo ſalder noch evenwel hier of daer een eſels oore uytkijcken.

HORAT.

NAturam expellas furcâ, tamen uſque recurret,
Et mala perrumpet furtim veſtigia victrix.

MENAND.

Natura omnibus doctrinis imperat.

2. CORINTH. 11. 14.

Dewijle de ſatan verandert wort in een engel des lichts, ſo en iſt dan geen wonder dat ſyne dienaers verandert worden, als dienaers der gherechticheydt, der welcker eynde ſal weſen na haer wercken.

DE ſim gingh opte maet, zy hadde leeren ſpringen,
Sy trat gelijck een menſch, het ſchenen moye dingen,
Maer alſſe noten ſach geſlingert inden griel,
Soo vvaſt dat flux het beeſt ter aerden neder viel.
Dus gaettet met het volck, dat niet op vvare gronden,
Maer uyt gevvoont alleen is aen de deught gebonden;
Want komter maer een ſchijn van eenigh kleyn ghevvin,
De tucht en haer gevolgh is flux haer uyt den ſin.

O curvæ in terras animæ!

DUm ſalit ad numeros, erectaque corpora tollit
Simius, hunc aliquis jam negat eſſe feram.
Forte nuces alius medium projecit in agmen,
Vidit, & in prædam beſtia ſtulta ruit,
Nil hominis retinens. Quibus, aſſuetudine tantum,
Futilis in vano perſtrepit ore fides,
His, modici dum ſpes affulgeat ulla lucelli,
Excidit, heu! fluxæ religionis amor.

HEBR. 12. 16.

Que nul ne ſoit paillard ou profane comme Eſau, qui pour une viande vendit ſon droict d'aineſſe.

LE ſinge va au bal, portant en haut la teſte,
Mais, pour cueillir des nois, ſe va courber en beſte.
Qui leur devotions ne font que pour le train,
Les quitent, auſſi toſt qu'il ont eſpoir de gain.